

TOMAS JANZON

FRÅN SÖDER TILL HARLEM

NÄR FUZZ SENAST snackade med jazzgitarristen Tomas Janzon, för några år sedan, hade han nyss släppt albumet *Coast to Coast to Coast*. Då var Los Angeles hans hemort, men 2010 tog Tomas sitt pick och pack för att korsa den amerikanska kontinenten. Målet var New York vilket idag har blivit en adress i Harlem, New York.

Tomas har varit verksam i USA som musiker, kompositör och lärare i över två årtionden. Under sommaren har Tomas dock både givit konserter, undervisat och jammat hemma i Sverige. FUZZ träffar honom för en lunch och undrar naturligtvis hur han hamnade i New York?

Varför New York efter så många år på västkusten?

– Flytten till New York var en följd av ett kontaktnät jag fått och musiker jag spelat live med de senaste åren. Jag stannade ofta till i New York på väg till Stockholm och gjorde gig i Brooklyn med trummisen Ben Dixon. Han har spelat på massor av Blue Note-plattor och jag gillade hans trumspel särskilt på *Sunday Mornin'*, ett album med Grant Green från 60-talet. På samma gig spelade Stanley Banks, George Bensons basist då. Så efter flera besök och speljobb i New York kände jag att det var dags för något nytt helt enkelt. Så jag lastade in mina prylar, gitarrer och några förstärkare plus en Alesis QS-8 synt i min lilla Nissan Quest och gav mig iväg.

I bagaget fanns också en hårddisk med det färdiginspelade materialet till *Experiences* (Changes Music dist, Naxos/Sweden, förf. anm) som gjordes klart efter ankomsten till New York. I innerfodralet finns flera bilder från Tomas resa mellan väst- och östkusten. Musikaliskt är det klassisk gitarrjazz som gäller, med både standardlåtar och Tomas egna alster.

– Det blev en resa från väst till öst, kust till kust, på ungefär 500 svenska mil. Det var en spännande känsla ut i det okända. Jag körde väl kanske tio timmar per dag men stannade till i städer med jazztradition, som Kansas City och St. Louis.

Jazzgitarrister som Wes Montgomery och Joe Diorio är några av dina inspirationskällor, hur skulle du beskriva ditt eget sound?

– Min musik tillhör i grunden en akustiskt orienterad jazz- och blues-tradition där rytm är viktigt. Jag började med att spela cello och sedan blev det klassiskt gitarrspel vilket jag inspireras av och sysslar med även idag.

I Sverige under 2013 har bland annat Tomas programkonsert "Från Bach till jazz" blivit populär och där han blandat Bach med improvisation och folkton, ofta i kyrkomiljö.

Under sommaren gjorde han också en stipendiekonsert för Jazzify, ett jazzprojekt med syftet att sprida jazz och livemusik i Sverige, och gärna på unika spelplatser. Tomas spelade med sin kvartett på ett gig i Sörmland på Löta Trädgårdscentrum som han kallade "Bland Blommor och Bin".

Att vara frilansmusiker är tufft och Tomas bokar många jobb på egen hand. Han berättar att närheten till flera större städer på USA:s östkust gör att han ofta spelar där, ofta med inhyrda musiker men också med egna trion.

– Det är bara att ha en positiv attityd och jobba vidare. Många gånger gör jag också clinics i musikskolor vilket är ännu ett sätt att få inkomster. I USA är det ingen motsats mellan att undervisa och vara musiker. Där ser man helst att lärarna också är aktiva musiker, vilket kanske inte alltid är fallet här...

En av de vanligaste frågorna från gitarrister som börjat intressera sig för jazz är vilka toner som låter bäst över ett visst ackord menar Tomas.

Så vad fokuserar du på förutom ren spelteknik?

– Oftast fraser som jazzens språk bygger på och då är det dessutom viktigt att hitta rytmer som fungerar. Man bygger upp sitt musikaliska jazzspråk så. Oftast har de inte lyssnat tillräckligt mycket på musiken. Inspiration och idéer kommer ju ur sådant som man lyssnar på och jazzen har sitt eget formspråk. Speciellt jazzens rytmik är viktig för att förstå musiken. Det bästa sättet att lära sig och förstå musiken är att lyssna på mästarna. Hittar du något du verkligen gillar då är transkribering en guldgruva. Så jag säger: transkribera, transkribera, transkribera...

När Tomas gick på GIT för mer än 20 år sedan studerade han för Joe Diorio, vars idéfyllda bok *Intervallic Designs* är väl värd att kolla in för den som söker efter nya harmoniska klanger och sound.

– Att spela med och lyssna på Joe Diorio live och bakom katedern på skolan var ett lyft, säger Tomas, han hade en oändlig förmåga att komma med nya idéer hela tiden.

Tomas spelar mest på en Gibson L-7 från 1959 där halsmikrofonen är bytt till en Lindy Fralin P90. Han stränger med ett .012-set och spelar med ett mjukt anslag.

– P90-miken satt på en gammal Epiphone Casino som länge var min huvudgitarr men som skadades vid en flygresa och är fixad, men nu spelar jag mest på L-7:an.

Andra instrument som kommer till användning vid Tomas olika jobb är en Godin Multiac, en Greg Bennett LaSalle, två gitarrtillverkare som har Tomas listad i sin artistförteckning

– Jag måste ha ett akustiskt sound från gitarren så tonen är det viktiga. Jag behöver inte några stora prylar och har en Fender Blues Deluxe med två tolvor samt Henriksen transistorstärkarpöpp, en liten Fendercombo för sologigs, plus en Blues Junior på 15 watt som är perfekt för jamsessioner. Den enda effektpedal som ibland kommer till användning är en reverbpedal från Electro-Harmonix. En bra gitarrkabel är också viktig och sedan skall det vara så lite som möjligt mellan anslaget och klangen ut. En rörförstärkare och fläderreverb. ■